

Історія будівництва храму села Хотин

До 1943 р. в селі була дерев'яна церква. Під час пожежі церкву не вдалося врятувати, навіть дзвони упали і розплавився у вогнищі.

З 1988 р. були спроби громади села власними силами побудувати нову церкву. Але ці спроби не увінчалися успіхом, оскільки будівництво радянська влада закривала, а побудоване змушувала розкидати.

Проте 23 травня 1989 р. Державний комітет у справах релігії УРСР дозволив розпочати масштабне будівництво храму. На це рішення громада села чекала 2 р. І в 1991 р. храм був освячений. Знаковим було і те що в 1991 р. до ще неповністю збудовано храму хресною ходою було принесено Почаївську ікону Божої Матері.

Проект даної церкви був розроблений і надісланий з Москви.

Церква є прикладом використання в мурованому храмобудуванні тридільної об'ємної просторової композиції. Храм поділяється на три частини: вівтар, притворна, дзвіниця. Дзвіниця утворює єдину композицію з основною частиною храму.

Габаритні розміри: висота – 27 м від найвищого хреста, який знаходиться на дзвіниці, ширина - 12 м, довжина – 24 м. Хрести на банях церкви залізні, ручної роботи майстра Бондара Федора Сидоровича.

Для будівництва використовували газоблоки, цегла та дерево. Зокрема стіни – газоблоки, пілястри та карнизи – цегла, купола – дерево. Фасади церкви вінчає широкий декоративний карниз. Вікна храму мають видовжену форму, прикрашені дерев'яними вставками. Виготовлені були майстром Малярчуком Андрієм Кириловичем. В середині притвор від вівтаря відокремлений цегляною аркою. Сходи на хори розташовані в притворі та виготовлені з дерева. Сходи теж виготовив майстер Бондар Федір Сидорович. Стелі - плоскі поштукатурені, вкриті розписами. В притворі є також дві масивні квадратні колони, які поштукатурені та вкриті розписами. Внутрішня поверхня стін поштукатурена і розписана. Зовнішня поверхня стін поштукатурена. Підлога в храмі – дерев'яна. Двері в церкві мають видовжену форму з напівкруглими арками зверху. Вони всі дерев'яні, масивні «обшиті» дерев'яною вагонкою, покриті олійною фарбою.

В дзвіниці знаходяться дерев'яні сходи. Підлога в дзвіниці вистелена плиткою.

Вівтар прикрашений іконостасом. Він виконаний з дерева, прикрашений різними орнаментами. Перевагу тут мають орнаменти у вигляді гілок та грон винограду, різних геометричних фігур. Іконостас був виготовлений майстрами с. Хотин (Карпець Михайло Софронівич та Семенович Іван Каленикович).

Біля центрального входу в церкву розміщені сходи, які вкриті надвірною плиткою. До храму веде асфальтована доріжка.

На території храму знаходиться будівля, яка будувалася для потреб храму. Будинок цегляний, з прибудованою верандою, покрівля – шифер.

В 1990 р. 19 вересня був освячений престол на честь Пресвятої Богородиці.

В 1993 – 1994 рр. побудований будинок для священника. Протягом 1991 по 2001 рр. в церкві працювали 5 священників (Миколай, Василь, Аркадій, Петро та Олександр).

В 1993 р. була побудована візна брама.

В 1998 р. на місці дзвіниці, яка була зруйнована, було побудовано колодязь (в землі 9 кругів). Колодязь мурований з цегли, поштукатурений та розмальований з середини. В основному розпис храму був виконаний архімандритом Афанасієм (Рибак Андрій Миколайович).

В 2000 р. на території храму був освячений хрест на честь Різдва Христового.

В 2001 р. Державний комітет України у справах релігії зареєстрував Свято – Покровський чоловічий монастир.

В 2008 р. розпочато будівництво нового корпусу на 45 чоловік. Будівля має 3 поверхи. Вся будівля мурована з цегли, дах – дерев'яний, вкритий цинковою бляхою. В корпусі знаходяться келії, кухня, трапезна, домово церква (ще не завершена).

Корпус був освячений 21 листопада 2010 р. владикою Сарненським і Поліським Анатолієм.

Фасад будинку поштукатурений, є сучасні пластикові вікна.

3 вересня 2012 р. до храму «повернулася» його святиня – чудотворна ікона Божої Матері, яка «лікувала» хворим ноги. Дана святиня була перемальована архімандритом Афанасієм і хресною ходою доставлена з Губкова в Хотин.

В 2013 р. розпочато і завершено будівництво другої візної брами та огорожі навколо території монастиря.

В церкві ведуться церковні книги поховання, хрещення, вінчання з 1992 р.

В 2012 р. – розпочато будівництво біля кринички (істочника).

Матеріал підготувала : бібліотекар – Мамчур Надія Юхимівна, 2014р.